Budapest, augusztus 1 (31.) 2740. szám Ötvenharmadik évfolyam, 1920

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTIK: MOLNÁR JENŐ és BÉR DEZSŐ

Előfizetési ár: Egész évre 240 korona. Félévre 120 korona. Negyed évre 60 korona. Egyes szám ára 5 korona

Telefon: Szerkesztőség és kiadóhivatal 138—05
Megjelenik minden vasárnap

Szerkesztőség és kiadóhivatal József-tér 13

A bolseviki mérleg

Leninnek véres mérlegén
Egy szinten áll két serpenyő.
Egyikben sok-sok bús legény,

A másikban hóhércsapat,
Mely nem kimélt itt életet...
A vér, mi kezükhöz tapad,

Tud-e?

A nemzetgyülést összehivták,
A nemzetgyülés összeül; [szittyák
Friedrich, Weiss, Haller s mind a
Az ország csónakát taszitják,
Mely áll szegény igen csehül.

Alig látszik ki a kis csónak
A vész sötét hullámibú',
Mit ver féktelen árja szónak
És homlokán a két Szabónak
Megosztva csügg a honfibú.

Szél sir a ronggyá vert vitorlán,
Hogy árbóc áll még, kész csoda,
Roncsolt a tat, törött az ormány,
S a kormány, oh az árva kormány
Ing tétován ide-oda.

Hajdanta izmos férfikézben
Ó volt irány és akarat
S röpült hajónk akármi vészben,
Röpült gyorsan, röpült merészen
És kezdett útján megmaradt.

Most kapkodva rángatja tíz is,
De tíz is gyöngébb, mint az egy;
Részeg útján kacag a viz is
És örvény nyilik (vulgo: krizis)
És zátony várja, merre megy.

Oh hol akad hát vezérszellem,
Ki a kormányrúdhoz kiáll?
Hol az erős kéz, férfi-jellem?
Tud-e viz ellen és tíz ellen
Kormányozni Teleki Pál? *(j. h. e.)*

Purifikátor úr rendet teremt

Fölszállok a villamosra.

— Szakaszjegy tetszik? — kérdezi udvariasan a kalauz.

— Igen, átszállóval.

Átnyujtok egy kis nikkelt, tíz fillért és egy kis rezet, két fillért.

— Kérem szépen, tegnap óta megdrágult az utazás.

— Mennyivel? — kérdezem megütődve.

— Két fillérrel. Tessék még kettőt fizetni.

— Hallatlan disznóság! — toporzékolok. — Rablók, uzsorások, panamisták! Szép kis tolvajtársaságnál dolgozik maga, barátom!

Mérgesen kipótlom a jegy árát és a perronon állókhoz fordulok:

— Uraim! Tűrik-e önök tovább is ezt a kapcabetyárságot? Tűrik-e, hogy ezek az undok kapitalisták kiszipolyozzanak, kiszívjanak, kizsákmányoljanak bennünket? Két fillér! Hallatlan! Tizennégy fillér az ára egy ilyen rongy utazásnak. Az utast csak baromnak nézik, akire a tőke vérebként veti rá magát. Uraim, a nagy brit költővel kiáltom: Kvousz tante?

Parázs szónoklatomnak hatása van. Hirtelen megszervezkedünk és elhatározzuk, hogy a főváros összes napilapjainál megjelenünk és irtóhadjárat megindítását követeljük a népgyilkos villamostársaság ellen. Ugyanakkor kiki tartsa kötelességének, hogy a saját klubjában, kaszinójában, kávéházában, alsóskompániájában megszervezi a nemzeti ellentállást. — Éljen, éljen! — kiáltják sorstársaim, — éljen az általánosegyenlőtitkosközségenkéntinökreisokvetlenkiterjesztendőválasztójog!

Leszállok a villamosról, abban a tudatban, hogy szent cselekedetet müveltem és a Tőke fenevadjának halálosan beledöftem a torkába. Törzskávéházamba megyek.

— Méltóztatik parancsolni? — hajlong Jani, a törzspincérem.

— Egy törzskávét. — mondom s ő már tudja, mit jelent ez. Azt jelenti: félig barna, félig világos, de inkább barna, olyan aranysárgaszinü, sok habbal, minden föl mellőzésével, dupla cukoradaggal, két pohár jeges vízzel, egy hosszuszárú szivarszipkával.

Jani elrohan s egy pillanat mulva asztalomon a párolgó kávé. Fölkavarom. Rémes! Apró piszkok uszkálnak benne. Fölriadok, mint Bárczy sötéten:

— Mi ez, János?

János belenéz.

— Ez, kérem alássan, nagyságos úr, a tejszínből képződött néhány apróbb csomósodás. Nem föl, nem föl...

— Mit mond? Csomósodás? — és már emelem a hangomat.

— Nem föl, nem föl... — hebegi János.

— De igenis föl, föl kell emelni a hangomat az ilyen disznóság ellen! Ez mégis csak skandalum! (Rámnéznek a szomszéd asztalok, biztatnak a szemek, még dühösebb leszek.) Mondja meg a gazdájának, hogy nem teszem be többé a lábamat ebbe a piszok bájzliba. Ezt nevezik maguk kiszolgálásnak? Ez legyen egy úgynevezett figyelem a törzsvendég iránt? Az én drága pénzemért megkövetelem a legnagyobb mügondot, a legtökéletesebben átgondolt és müvészien alakitott kiszolgálást. Az úristenit neki!...

Jani megszégyenülten viszi el a kávét és kifogástalanul hozza vissza. Hogy kiengeszteljen, tripla adag cukrot (12 kocka) és két hosszuszárú szipkát tett a tálcára. Még morgok valamit és hogy jogosult fölháborodásomat utólag is jelezzem, félóra mulva a főpincért hivom.

— Adjon tíz egyiptomi cigarettát és fizetek.

— Igenis. Kávé, két kifli 40 fillér, cigaretta 1 korona, saját 6 fillér, Jani 6 fillér.

— És most vegye tudomásul, Károly, hogy a mai kávé miatt bojkottot inditok ez ellen a ronda lokál ellen.

Elégedetten lépek ki az utcára, annak a polgárnak az öntudatával, aki késhegyig küzd az uzsora és a slendriánság ellen. A sarki kofánál szép gyümölcsöt látok. Jól fog esni az asszonynak, viszek neki egy kiló barackot.

— Hogy adja? — kérdezem.

— Nyolc krajcár kilója.

— Nyolc krajcár? — kiáltok. — Na várj csak vén szipirtyó! — és rohanok a rendőrhöz. Hallom, amint utánam kiált:

— Ne tessék, nagyságos úr... Hatért adom...

Nem, következetes férfiú vagyok, hadd sujtson le erre a szörnyetegre a büntetés pallosa. A rendőr fölirja, a kofa sír, könnyei nem hatnak meg, mert vétkezett a társadalom ellen. Tovább megyek. Száguldva cikkáznak a rikkancsok. „A Trombita, szenzációs déli kiadás!" — orditják. Egy pillanatig habozom: vegyek? ne vegyek? Négy fillér az ára. Ejh, majd este megnézem a kávéházban. A Borsszem Jankót is kinálják. Pompás karikatura mosolyog róla, szeretném megvenni.

— Mibe kerül? — kérdezem.

— Harminchat fillérbe.

— M... m..., micsoda? — hebegek, mint a főbesujtott. — Ezért a huszonnégy oldalért harminchat fillért mernek elkérni! Ez már a teteje a disznóságnak!

És gondolom magamban: este a huszonnégyfilléres pikkolóm mellé úgyis ingyen kapom. Egyuttal eltökélem, hogy az ujságuzsora ellen is harcolni fogok. Bojkott, bojkott!

Otthon a feleségem azzal fogad, hogy itt volt a gázember és 3 korona 40 fillérről szóló számlát mutatott be a mult hónapról. Gyalázat, amit ezek a fővárosi klikkek csinálnak. Alig húszszor fürödtem meg a mult hónapban és hozzá azért a kis főzésért ilyen gyilkos érvágást merészelnek elkövetni. Holnap fölmegyek a demokrata-körbe és kérlelhetetlen harcot inditok a polgármester ellen. Nem vagyok gyökér, énvelem nem fognak kibabrálni. Dögöljenek meg a panamista kapitalisták! És éljen a legislegáltalánosabbsatöbbiválasztójog!

— — — — — — — — — — — —

Olyan furcsa álmom volt az éjjel.

Molnár Jenő

Kedves Borsszem Jankó!

Bizonyára Ön is lelkesedéssel olvasta, hogy a kereskedelmi és iparkamara főtitkára egy jónevü költő lett. Már most kivánesian várom a Petőfi-társaság tisztujitó közgyülését, hogy a viszonosság alapján a sok közül melyik jónevü kereskedőt vagy iparost választják meg főtitkárnak. Természetesen én is pályázni fogok. Szívélyesen üdvözli *Lachender Lipót* fűszer és gyarmatárú.

A jó falusiak

— Mi ütött magába, Csopak bácsi? Adoptálta a Mózsi fiát?
— Az hát! Oskoláztatni akarja az apja.

Kun Béla fogadtatása Moszkvában

— A B. J. eredeti táviratai —

Moszkva, julius 21.

Kun Béla ma ideérkezett. Lenin és vezérkara ünnepélyesen fogadta. — Népbiztos elvtárs, — kezdte beszédét Lenin, — midőn... Alighogy ezt kimondta, hire jött, hogy tévedés van a dologban, Kun Bélát — mint hivatalosan jelentik — Swinemündében letartóztatták. Az ünnepélyes fogadtatás természetesen félbeszakadt. — Nagyon sajnálom, — mondta Lenin Kun Bélának — higyje el, szívesen fogadtam volna önt, de távollétében ez, sajnos, nem áll módomban. Fogadja őszinte részvétemet. Kun Bélát láthatólag leverte e váratlan incidens. — Az bánt legjobban a dologban, hogy csak utólag értesültem az elfogatásomról — mondta Kun egy itteni lap munkatársának. — Így igen nehezen sikerül majd magamat kiszabaditanom. Egyébként Kun Béla izgatottan keres összeköttetést Swinemündennel, távirati jelentést kér arról, vajjon internálják-e, vagy pedig visszaadják Ausztriának? Arra nincs remény, hogy Kunt továbberesszék Moszkvába, már azért sem, mert ezidőszerint ott van.

Swinemünde, julius 22.

Kun Bélát többedmagával a Lisboa-hajón letartóztatták. On fog..... — kezdte a letartóztatást foganatositó tiszt. Alighogy ezt kimondta, hire jött, hogy tévedés van a dologban. Kun Bélát — mint hivatalosan jelentik — Moszkvában Lenin ünnepélyesen fogadta. A tiszt érthető zavarában az ajkát rágta és nem tudta, mit tegyen. — Semmi baj sincs, — nyugtatta meg Kun — tudja mit, tartóztasson csak le, ha már Moszkvában vagyok, úgy sincs semmi célja az odautazásomnak. A tiszt azonban nem tudta magát elhatározni, ezért Moszkvától kért távirati úton jelentést arról, hogy mi van Kun Bélával. Moszkvából aztán hirül adták, hogy Kun Swinemündében le van tartóztatva. „Úgy, — mondta föllélegezve — most már tudom!" És „...lyom!" kiáltással letartóztatta a szökevényt. Kun Bélát láthatólag leverte e váratlan incidens. — Meg kell őrülnöm e szörnyű dilemmában. Csak legalább azzal lennék tisztában, hogy itt vagyok-e magamon kivül, vagy pedig Moszkvában! — jelentette ki egy itteni lap munkatársa előtt. — Higyje el, szerkesztő úr, már jobb szeretnék inkább egy helyen se lenni, mint így két helyen egyszerre.

Berlin, julius 23.

Hivatalosan megállapitást nyert, hogy az a Kun Béla, akit Lenin Moszkvában ünnepélyesen fogadott, azonos azzal a Kun Bélával, akit Swinemündében letartóztattak. A távirati ügynökségek kényszerzubbonyát a kormányok megerősitették. Minden intézkedés megtörtént az általános, egyenlő, titkos megtébolyodásnak a nőkre leendő kiterjesztése dolgában. Szrksztő úr, én már nem brm ki. Krek tblydbn phlyt rzrvlni.

Népbiztosok

Oly szemérmes Nyisztor et Comp., akár a szüzlányka:
Egyik sem volt tigris, sakál, inkább kis bárányka.
Csillapitón hatott rájuk a tömlöcnek nyirka,
Pedig egyik sem volt bárány, legföljebb csak — birka.

Takarékoskodjunk!

Én már, kérem, régóta spórolok. Már születésem előtt spóroltam, tudniillik 3 hónapot, mert koraszülött lettem. Nekem már nem új dolog a Teleki miniszterelnök úr biztatása, én már kéthetes koromban megspóroltam a cuclit s helyette az ujjamat szoptam. Hároméves koromban pedig már odáig jutottam, hogy megspóroltam a cilindert, frakkot, sétapálcát és havanna-szivart s helyettük mindössze egy elől-hátul dekoltált kis fehérneműt hordottam. Ötéves koromban már megspóroltam a tüdőmet s helyette egy régi mosogatóronggyal lélegzettem. Ebből is csak minden harmadik lélegzetet használtam föl, a másik kettőt egy elszegényült bankkal szipolyoztattam ki magamból, aki szélmalmok hajtására használta föl. Tízéves koromban leszoktam az evésről, kiszedettem fogaimat s a szájamat egy milliomosnak szükséglakásul ajánlottam föl. Hűszéves koromban spóroltam egy kis táncosnőre, akinek lespóroltam a bőrömet, hogy cipőt csináltathasson belőle. Huszonötéves koromban a politikai pályára léptem, hogy a spórolást a nép széles rétegeiben terjeszthessem. Megalapitottam a „Spórolászati Pártot", amelynek magam voltam az egyedüli tagja, mert a többit megspóroltam. Tízévi keserves küzdelem után az én pártom került uralomra és miniszterelnök lettem. Hogy spórolási terveimet megvalósithassam, megalapitottam a spórolászati minisztériumot és költséget nem kiméive, mintegy százmilliót utaltattam ki spórolászati propagandámnak automobillal egybekötött terjesztésére. Azt hirdettem falragaszokon, röpiratokon, könyvekben, gyüléseken, hogy úgy az állam, mint a magánosok, spóroljanak mindennel, spóroljanak tűzzel, vízzel, ruhával, evéssel, villannyal, gázzal, frásszal és férjhezmenéssel s végül spóroljanak a spórolással. A spórolás terjesztésére spórolászati napokat tűztem ki, amelyeken hazánk spórolós hölgyei adományokat gyüjtöttek. E napokon tüzijátékokkal és ünnepi beszédekkel ékes fölvonulásokat rendeztem. Nagy örömömre a spórolás annyira elterjedt már, hogy a perselyekbe egyetlen vas sem gyült össze.

Egy évi miniszterelnökségem alatt a spórolás az egész országot alaposan átformálta. A lakosság háromnegyedrésze élelmiszer-megspórolásban hunyt ki. Villanyt, gázt, vizet senki nem használván, az üzemeket megspóroltam és beszüntettem. De én elveimhez hű maradván, kitartóan folytattam propagandámat. Az ország lassankint kihalt, meg akarván spórolni az embereket.

Végre egyedül maradtam egy szívós, minden spórolások dacára életben maradó szamárral. Több élő nem volt a földön.

Mit tegyek? Céltalannak éreztem sikerekben gazdag életemet. Elkeseredésemben nagyot ütöttem a szamár fejére, aztán csalódottan fölmentem az ötödik emeletre, hogy levessem magam. Meggondoltam: lementem a másodikra és onnan ugrottam le, igy legalább megspóroltam három emeletet.

Carámy

Az udvarias

Búcsúzkodik a vendég. Közben hazaérkezik a nagyságos asszony és barátságos üdvözlés után mondja:

— Előlem szökik talán?

— Jaj, ha tudtam volna, hogy hazajön, *előbb* elmentem volna, nehogy azt gondolja, hogy ön elől szököm, — feleli a vendég.

Tiszavirág

— Rákosi Jenő könyve —

Kinyilott az idő, bontva rügy ezerjét,
Tavaszra ifjitva százados fa ágát.
Csitt ott a földszinén, csiribiri cserjék,
Mikor az öreg cser hullatja virágát.

Nem egy-két nap éltü, nem tiszavirág ez,
Kényes üvegházban nem akadna mása.
Dodonai tölgyként áll az öreg vates
S hetedhét határra szól szent suttogása.

Lombos fejét dalos madársereg szállja,
Rajta napsugarak arany hálót szőnek;
Susog a magyar múlt derekas cserfája
Biztatón, buzditón — a magyar jövőnek.

(j. h. e.)

Tönödések

Seiffensteiner Solomontul

✡ *O Gase Krümpnóz gyütte o háberü tuljamán sarazásro és odaállt o dakter elébe, oki látott, hod o Gase nem volomi nadjon tisztán nézi ki mogát és mondott neki: „Hallja maga, hát nem érzi maga a szükségét annak, hogy meg kellene fürödnie néha?" — „De igenis, nadságos dakter oreság, — felelte o Gase — sakhod én vadjok ed férfió és todok oralkodni magamon!" — Sándere-bándere oz enientelétül oz állomférfiak. Ők is látnak és todnak, hod o békeszerzüdések nem valami nadjon tiszták és volna rajtuk mit föröszteni, ozoz rendbehozni, de ük is vannak olejan erüs férfiak, mint o Gase Krümpnóz, okik todják oralkodni magukon.*

✡ *O Simse Sauerteigot lokájnak fogadta tül o Herr barón Wewrewshegyy Dávid oreság. O lokájnok oz valt oz üvé kötelessége, hod minden reggel eztet gyelencsen: „Méltúságos barón oreság, nóc óra von és odakint szép oz üdő." Gyelentett eztet pontosan mindig o Simse. O barón sak intett o kezivel, hod jül von, kimehet. O hormodik napon, mikar o lokáj megintele gyelenteni okort, oz oreság unottan mondta: „Tudok már, kimehet!" Mire o Simse kifokodta mogát: „Ed fenét omit tud o barón oreság! Ozért is tiz óra von és szokod oz esü." — Cinceconce o miénk küzvéleménygy és o foltemosan váltekozó karmánygyaink, okik mondtak mindig, ük rendet okornak sinálni. Mostand gyütt o grát Teleki oreság és gyelenteni okort. De o küzvéleménygy unottan mondta: „Tuggyuk, rendet okorsz sinálni." Erre o grát oreság is kifokodhattya mogát: „Egy fenét amit tudsz, tisztelt küzvéleménygy. Én igazán rendet akarok csinálni!"*

Őszintén

— Hallottam, hogy a Bácskából menekültél...

— Igen.

— A szerb atrocitások elől?

— Nem, a feleségem elől.

A liegnitzi fogolytáborból

(Leninhez)

Árva vagyok, árva,
Be vagyok én zárva,
Szabadits ki innen:
Kér egy jó madárka.

Béla bácsi

A patikában

— Kedves gyógyszerész Úr, ne abból a ciankáliból, az gyönge nekem, mint az orosz szovjet. A veronált ajálja? Persze az olcsóbb. Hallja, hisz azért az árért már két kiló tököt kapok! Maga zsarol! Hisz a néprosszulléti miniszter rendelete szerint a méregdrágának méregolcsónak kell lennie. Mit? Vegyek egy skatulya svédgyufát? Hogy tönkre jussak? Vagy kötelet? Köszönöm szíves tanácsát. Csak adjon abból a ciankáliból vagy öt dekát, de jó erős legyen, mert ha nem, máskor nem jövök ide.

Aki nem kaphat lisztjegyet

— Mért hagytad ott az állásod?

— Képzeld, az a nyavalyás főnök 50,000 koronára emelte a fizetésem.

Recept botbüntetés ellen

Hintsd be műtét előtt a fenyegetett részeket két kiló viszketőporral s enyhülést fog érezni a te lelked a bot vakarásának hatása alatt.

Üzenet a pokolba

SZÁMUELY TIBOR elvtársnak

Kedves Tibi! Azt tudtam, hogy „hodie Mahi, krasz Tibi", arra számitottam is, hogy Károlyi Mihi és te, Tibi, meg fogod járni, de, hogy én is ilyen nhéz helyzetbe kerülhetek, arra igazán (nem elvből mondom, most elhiheted) nem számitottam. Bizonyára olvasod a lapokat, hát tudod, hogy milyen kétséges helyzetben vagyok. Két helyen vagyok, komám, két helyen egyszerre. Szomorú sors! Csak azt tudnám legalább, hogy a két Kun között melyik vagyok én, az igazi és melyik az ál-Kun? Te az orosz lapokat is olvasod, nagyon kérlek, ird meg ezt, valamint azt is, hogy mit csináltam Moszkvában, mióta itt vagyok Swinemündében. Más irnivalóm nincs, csak annyit irok még, hogy ne kivánkozz két helyre, csak maradj a pokolban. Ölel *Kun Béla*

Lakáskutatók

— Nincs több kiadó szobám. Már csak a disznóólunk vóna, de azt nem adom városinak, mert a disznó jobban fizet.

Kedves Borsszem Jankó!

Nevem Borostyán és már 16 év előtt Ferenc József-kabátban kereszteltek meg. Azóta abban a hitben élek, hogy *keresztény* vagyok, de most — hogy a falragaszokon és az ujságokban a *keresztyén* szót olvasom — merült föl bennem az a kérdés, hogy mi is vagyok hát? Keresztény vagy keresztyén? És ha még mindig keresztény vagyok, kérdem, hogy vajjon használhatom-e a belügyminiszer által 9646/914. sz. alatt annak idején jóváhagyott *Borostyán* nevet? Vagy ezek után nem vagyok-e köteles a *Borostány* nevet használni, mely esetben a nevem y-nal végződne, ami, úgy tudom, a magam fajtájának szintén nincs megengedve. Avagy nem ütközöm-e bele valamibe, ha nevemet a most uralkodó szellemnek megfelelően igy irom: *Borostyán-Borostány*. Nagyon kérem, kedves Jankó, nyugtassa meg egy régi és hálás olvasóját, mert a sok tépelődéstől nincs se éjjelem, se nappalom. Tisztelő hive *Borostány-Borostyán Attila*, ezelőtt *Bernstein Arnold*.

Teleki

(Régi vers nyomán)

Bár nagy tudományú Paulus de Teleki,
Földreformhoz nem ért, nem lévén teleki.
S mégis e dologból lám hogy mi tele ki:
Pukkadjon Ereky! — prezidens Teleki.

Budapest, 1920 jaguár 31

SZERKESZTŐSÉG: Csallóköz
KIADÓHIVATAL: Zsák-utca

SZABAD SAJTÓ

Előfizetés: progressziv alapon
A vezércikkeket visszaadjuk
Tárcákat nem adunk vissza

Felelőtlen szerkesztő: ELEMY EGYED

Súlyos gondok

Irtóztató helyzetben nyög szegény hazánk. Ne áltassuk magunkat, ne nézzünk félre könnyes szemekkel, összeszoritott ajkakkal, tegyük föl nyiltan a kérdést: kiskupaci Kovács Péter vagy nagykupaci Kovács Péter? Melyik kupaci a kettő közül? Oh melyiket ültessük a közéheztetési államszékbe? Súlyos a kérdés, de nézzünk a szemébe. Kiskupaci Kovács Péter nem ismeretlen azok előtt, akik Kiskupacon járva, nem rösteltek megállni nádfödeles ősi gunyhója előtt, ahol az ámbituson ülve jóleső bonhomiával köpködte síkosra a deszkapadlót, ki sem véve a pipát piros orcájából, mely hatalmasan gömbölyödő termetének méltó befejezéseként ragyogott az alkonyi fényben. A kommunizmus alatt, mikor macskája többek közt egy vörös kölyköt is vetett, azt sajátkezűleg dobta a patakba. S hogy ugyanakkor a többi hat kölyköt is bedobta, ez csak sötétlelkű egyének előtt helyezheti más világításba e férfiú jogérzését. Nagykupaci Kovács Péter érdemei semmivel sem kisebbek és ha döntés másképpen nem lehetséges, az ország megnyugtatására a közéheztetési államtitkárságot ketté kell osztani: közéheztetésre és államtitkárságra. De fő a gyorsaság, dönteni kell, mert ha így mennek a dolgok tovább, újra megjelennek a sötétben bujkálók. Mementó Móric!

POLITIKA

Új pártalakulás. A válságban tegnap fordulat történt. Az utóbbi időben dezignált miniszterelnökök értekezletet tartottak, amelyen elhatározták, hogy külön pártban fognak tömörülni. Az új párt címe: Egyesült Nemzeti Kisgazda-Földmüves - Kisiparos - Kézmüves- és Napszámos-Párti Miniszterelnökjelöltek Országos Szövetsége. A párt követeli, hogy tagjai kéthetenként fölváltva kormányozzák az országot.

A spaai konferencia. A M. T. I. jelenti: Az ántánt fölszólitotta a németeket, hogy az ángyuk térgyit 30 egyenlő havi részletben szolgáltassák ki. A németek ezt megtagadták. A franciák kijelentették, hogy engednek, elég nekik a 18—25 éves nők térgye is.

A jugoszláv-olasz békének eddig 10,000 halott és 25,000 sebesült az eredménye.

NAPIHIREK

Áremelés. Brandzól Vince cipészmestert az árdrágitó bizottság tiznapi elzárásra itélte, mert talplukasztás közben többször árt emelt.

Egy vidéki hölgy kalandja. A korzón kínos föltünést keltett egy csinos fiatal hölgy, aki a jelenlévők nagy megütközésére csaknem bokáig érő és teljesen átlátszatlan szoknyában jelent meg. Botrány elkerülése végett egy arra sétáló rendőrtiszt tapintatosan figyelmeztette az úrnőt toaletthibájára, aki ijedten vetette le szoknyáját és így már föltünés nélkül sétálhatott a tömegben.

Az új termésrendelet. Végre megjelent az új termésrendelet, mely a gabonaforgalmat szabaddá teszi. A rendelet alapelve az, hogy a gabonát bárki szabadon forgathatja, akár ringlspilen is, de ha valaki valamit eladni vagy megvenni akar, annak a finánc letöri a derekát.

A mai tőzsde. Az árfolyamok eleinte emelkedtek, majd csökkentek, utóbb ismét emelkedtek. És így tovább. Bécsi kifizetés — útközben való letartóztatás nélkül — 90 kor., azzal együtt 110 és húsznapi elzárás.

NYILTTÉR*

Kijelentem, hogy nem vagyok azonos azzal a neveletlen fráterrel, aki tegnap engem nyilvánosan disznó panamistának és sikkasztó gazembernek nevezett a Siber-kávéházban Budapest, 1920. jaguár 32. *Czethal Tóbiás.*

* A szerkesztőség az e rovatban közlöttekért sem vállal felelősséget.

VÍZÁLLÁS*

Politikusok feje . . .	+	120 cm.
Önjelölt nagyságok feje .	+	315 „
Pártprogramgyártók feje	+	524 „
Bolsevisták feje	+	6742 „

* A Duna és egyéb folyóink vízállásának meghatározása nem sikerült tudósitónknak, mert megállapitotta, hogy a víz seholsem áll, hanem mindenütt folyik.

SZINHÁZAK

M. Kir. Opera: Diszelőadás. Zárva.
Nemzeti Szinház: l. Népszinház.
Népszinház: Fölvilágositást élete végéig egyfolytában szivesen ad Porzsolt Kálmán.
Parlament: Falurossza (57 falurosszával a cimszerepben).
Városligeti Kőszinház: A darab címe még ismeretlen de mindjárt elkészül a 3.-ik fölvonás. Szerző szenzációs ötletei a fölvonásközökben.
Vigszinház: a Városi Szinházban.
Városi Szinház: a Vígszinházban.
Magyar Szinház: a Belvárosi Szinházban.
Belvárosi Szinház: a Magyar Szinházban.
Király-Szinház: a Berger-kávéházban.
Petőfi-Társaság: a Barokaldiban.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Szórakozott. Sorsjegyét nem húzták ki. Majd bolondok lesznek! Hogy is ejthette bele oda? — **Többeknek.** Azok a sorsjegyek, amelyeket nem húztak ki, nem nyertek.

TÁRCA

Az elsodort cigaretta

Irta: *Sokorópátkai Szabó Dezső*

Evett. Nem evett. Bámult. Nem bámult. A közelgő vihar átbrügölte fának kunkorodó cafatjait a férfi szájbarlangjáról az asszony lomhán elgömbölyödő testén orgiát ülő két csigázott fejbőrrongyra, melyek dobhártyái mélán ültek helyükön.

— Hazajön a fiad, — öklendeztek ki a szómadarak a férfi szájkalitkájából, berregve, mint túlfütött mozdonyból a gőzkupacok és már penderedett is befelé lábrugóin, diadalmarsot hangtalanul tülkölve szivén, az ifjú Tojthe.

— Itthon vagyok, paraszt leszek — szólt és puszta vakkantása lefékezte az agy gondolatkerekeit.

— Apám is, nagyapám is büdös paraszt volt, miért legyek én illatosabb? — folytatta.

— De apád előbb dijnok volt 32 esztendeig és nagyapád 15 évig volt utcaseprő Budapesten, — gargarizálta orrahegyén az öreg Tojthe, mert a vér ismét fölautomobilozott szivgarázsából fejkörútjára.

Az ifjú Tojthe 49 élő, 32 döglött nyelven beszélt 75 különböző diplomája volt. Falujában a házak részeg disznók közt sorakoztak a folyónál, mikor annyi év után ismét végigrottyogtatta köztük testét, mint sárgás rakások természetük elnyujtottságával. A jegyző egyszerüen berendezett szobájában hajladozott támolyogva a mosdótál fölött, miközben leánya gyors egymásutánban ikreket szült. A hajadon lelkendezve szólt:

— Szabó Dezső a legnagyobb iró a világon, — s ezzel már ment is Budapestre, hogy a rendőrségnél bejegyeztesse cégét, de előbb még végigterült a Fő-utca közepén.

— Azért még lehet a feleségem, — szólt Tojthe, — ezt a két kölköt még el tudom tartani, — tette hozzá fajtája gőgjével.

Aztán összebüffögött régi pajtásával, Róka Mihállyal és tovább ittak.

Egy derék székely is jött, hajai fölkukorékoltak, kezében kalákás tört szorongatott, a zsidó pedig házat épitett a falu végén. Aztán irók jöttek és vezércikkek végtelen tömegben és végül egy olvasó jött, s fajának elszánt türelmetlenségével szólt fityma orrhangon: Hát az elsodort cigarettával mi lesz?

(Megfojtatása következik.)

Falusi epitheton

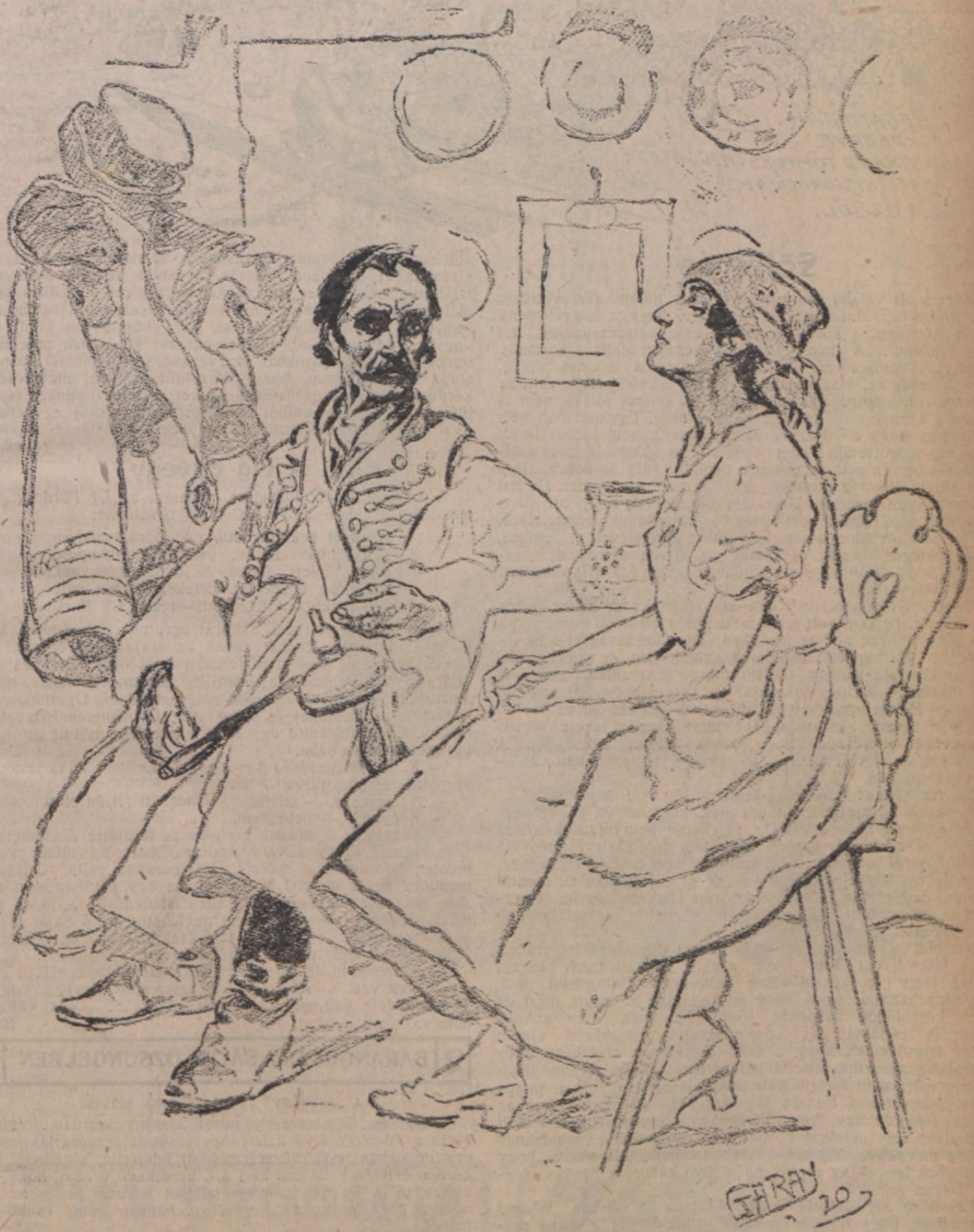

— Mongya csak, Gergő bátyám, miért hijják kendet Böcsületes Farkas Gergelynek?
— Azok a bitang gazemberek ezt a csúfnevet adták nekem!

Fölhívás

Kérem, itt valami nem stimmel! Nem tudom, észrevették-e már mások is. Már többször olvastam, hogy a közvélemény így, a nép úgy, a közönség emígy és a nemzet amúgy. Azt irják például: A nép mint egy ember állott a kormány mögött... Amikor ezt olvastam, törtem a fejemet, ejnye, hogyan lehet ez, hisz én akkor éppen fekvő beteg voltam; nem is volt szabad fölkelnem, nem is keltem föl és nem is álltam a kormány mögött, mint egy ember. Egyáltalában nem is tudtam, hogy a kormány akkor odaállt, nem tudom hova. És a nép mögötte állt? Miért nem szóltak nekem is, hogy odaálljak? Vagy én nem tartozom a néphez? Elég az hozzá, hogy nem álltam akkor a kormány mögött, mint egy ember. De hát akkor hogyan merészelik az ujságok állitani, hogy ott állott az egész nép? Miért nem irják a valóságnak megfelelően, hogy igenis ott állott a nép, egy ember kivételével, aki, sajnos, éppen betegen fekszik és akinek az orvos szigorúan megtiltotta, hogy fölálljon, mert különben bizonyára ő is odaállott volna és így tovább.

Tavaly „Vörös május" elsején azt irták: az egész város talpon volt. Ez sem volt igaz, mert akkor cipőmön nem is volt talp. Egy nap az állt az ujságban: „A munkásság el van tökélve..." Na, ennek utánajárok, gondoltam és megkérdeztem az első utamba akadt kötörőtől, mi igaz abból, hogy ő el van tökélve? — Hogy micsoda? — kérdezte csodálkozva. — Hogy én el vagyok tökélve? Hát minek néz engem az úr? — és olyan haragos pillantásokat vetett rám a fekete rácsos szemüvegén keresztül, hogy jónak láttam odébbállni. A Piszlicsár, az el volt tökélve, de nekem nyolc családom van — morogta utánam.

Ezt is irták: „A közvélemény föl volt háborodva"... Ezt is csak az ujságból tudtam meg, hogy az én közvéleményem föl volt háborodva. Ha véletlenül nem olvasok aznap ujságot, akkor bizony nem is szereztem volna közvéleményem háborodásáról tudomást. Sőt; talán azt sem tudtam volna meg, hogy nekem közvéleményem van. Most már tudom és ezentúl erősen, úgyszólván görcsösen fogom figyelni és ha észreveszem, hogy fölfeléháborodik, akkor rögtön megtelefonálom az ujságnak.

Továbbá olvastam: „Itt nem készülődik senki háborúra." Hogy lehet ilyent irni, hogy senki? Meginterjuolt engem valaki, hogy én készülődök-e háborúra? Tudtommal nem. Vegyék tehát tudomásul, hogy az ujságcikk hazudott, mert én igenis készülődök háborúra. Kérem: a mult héten gondos megőrzés céljából egy „úgynevezett" zálogházba vittem tábori látcsövemet, hogy a kellő pillanatban elkérhessem és nyakamba akaszthassam; a bajonétomat éppen tegnap élesitettem, mert nem birtam vele már fát apritani, olyan tompa volt; megvettem Európa fali térképét, odaakasztottam az ágyam fölé, de úgy, hogy bármikor a legrövidebb idő alatt levehetem és indulhatok bármely direkcióba; mindennap gyalog megyek a Margithíd makadámhullámain végig, hogy tréningben legyek az esetre, ha a jövő háborúja hegyes vidéken folyna le.

Legutóbb azt állitotta Kosáry Emma a Neues Wiener Journalban, hogy ő a közönséget meghóditotta a maga számára. Ez sem igaz: engem nem hóditott meg Kosáry. Így mondtam ezt kedves barátom nejének is, aki Kosáry fenti állitása miatt szemrehányásokkal illetett engem és két éjszakán át duzzogott. Azt is olvastam valahol, hogy nem találtatik senki ebben az országban, aki ezt a gyilkos békét aláirja. Itt sem kérdeztek meg engem; Bénárd és Drasche urat sem, azt hiszem. Mivel sejtem, hogy hármunkon kivül még vagyunk egynéhányan, akiket sohasem kérdeznek meg ilyen tömegmegnyilvánulásoknál, szervezkedésre hívom föl hasonlósorsú felebarátaimat, hogy fölszólithassuk az illetékeseket, kérdezzenek meg a jövőben minket, egynéhányunkat is. Ha már azt a néhány milliót meginterjuolják, akkor egynéhánynyal többet megkérdezni: igazán nem nagy fáradságtöbblet.

(—told)

A víg özvegy

A következő apróhirdetést olvastam az *Új Parázna* című házassági szaklap „Szerelem" című rovatában:

> **Azonnal beköltözhető** gyönyörű, modern négyszobás lakás, csinosnak mondott, kissé molett, szőke, 20 éves özvegynél, házasság ellenében. Értekezni lehet este 10—11 között Pitypalaty-utca 12. I. 9. K. M.

Ejhaj, intyem-pintyem, akkorát ugrottam örömömben, hogy majd kiütöttem a fenekét annak az uraságoktól levetett heringes hordónak, amelyben jelenleg a jó öreg Diogenes mintájára lakom. Nemcsak lakásom iesz, hanem egy szőke, molett mucuskám is, akivel a lakást megosztandom. Gyerünk csak! Leráztam a hordómat és kibaktattam a néptelen Pitypalaty-utcába. Csöngetésemre egy idült nőszemély nyitott ajtót, aki bevezetett a szobába.

— K. M. önagyságát keresem, — szóltam udvariasan, az apróhirdetésre mutatva.

— Ne keresse, — felelte ő — mert itt áll ön előtt...

— Kegyed? — hebegtem.

— Kegyem! — mondta szendén és lesütötte a szemét.

Szerencse, hogy állva maradtam, mert ha ültem volna: menten lefordulok a székről. Végignéztem rajta. Csinosnak mondott! Kissé molett! Na, ebben az egy pontban nem túlozott. Ami a szőkeségét illeti, édes istenem, ha a Tisza vizét lehet szőkének mondani, miért ne lehetne az ő haját is? De húsz esztendős! Ez a satrafa testvérek közt is meg volt ötven. Indignálódva mutattam az apróhirdetésre:

— Asszonyom, itt az áll: 20 esztendős özvegynél...

— Úgy van, — rebegte — *20 esztendős özvegy vagyok, 20 esztendeje halt meg az uram.* Azóta... — és vállamra borulva bőgni kezdett.

Box

BARANGOLÁS A SAJTÓ-DZSUNGELBEN

A „szegény" falusi asszony selyme

„Felhivás. Egy *szegény* falusi asszony szerdán, folyó hó 14-én a *Fő-utcán levő üzletekben* vásárolt és vásárlás közben egy dobozban levő *ruhaselymet* ott felejtette, körülbelül *5000 korona* értékben. Ezúton kéri a t. kereskedő urakat, hogy ahol otthagyta, A Reggel kiadóhivatalában jelentse be és az árut adja át." (A miskolci *„Reggel"* c. napilap julius 15-iki számából.)

Bizalommal várjuk ezek után a *gazdag* falusi asszony selyemvásárlási kalandját.

A párt

A párt, a párt a szent, nagy eszmény,
Ezért küzd annyi jó.
Fáradhatatlan mind, napestig,
A gondja millió.
A buzgósága törhetetlen,
Nem ismer oh határt —
De boldog is szegény Magyarhon:
Megalakult a párt.

Mily bölcs dolog óly sok kicsinyből
Alkotni egy nagyot!
Hazám, egységes párt vigyáz rád,
Ha minden elhagyott.
Önzetlen benne minden ember,
Magának egy sem árt —
Alig telt egy pár kurta hétbe,
Megalakult a párt.

Csak az új címet megtalálni,
Ez volt a nagy dolog,
Mily szép, ha annyi fényes elme
Egy cím körül forog!
E kényes kérdést is megoldták
S nem vall már senki kárt:
Minden nevet a régiekből
Magába zár a párt.

S most folyt a munka, lankadatlan,
Ifjú s öreg serény.
Az új kormányban az a fontos,
Hogy benne legyek „én".
Megírja majd a krónikás is,
Ránk mennyi munka várt —
S bár közben tönkrement az ország,
De megmaradt a párt.

Varsághy János

Kedves Borsszem Jankó!

Irja meg, hogy igaz-e az a legújabb verzió, hogy Kun Bélát a német kormány azért tartóztatta föl, mert nem volt szakszervezeti igazolványa?

Kun Béla dalai

Mikor mentem Moszkva felé,
Torpedó jött hajóm elé.
Nem tudták még a hadnagyok,
Hogy én már Moszkvában vagyok.

•

Fiú vagyok, vagy pedig lány:
Nem tudom.
Mert lefogtak Moszkva felé
Félúton.
Itten vagyok, avagy Lenin
Ott fogad?...
Nadrágomon olvasom az
Ötcsillagos gombokat.

Az országház előtt

— Mi járatba van, bácsi?
— Hallom, hogy fődosztás lössz, oszt kőcsönt szeretnék fölvenni arra, amit kapok

Csak négy kilós a fejadag?

A közélelmezési miniszter a még eddig ellátatlanok maximális fejadagját havi négy kilóban állapította meg. A nehéz testi munkával foglalkozóknak ezentúl nem utalnak ki pótfejadagokat, mert eddig is mérgesek lévén, a fejadagokat kétszeresen adták vissza.

Trockij és Kun Béla

— *Moszkvából jelentik:* Kun Bélát Lenin ünnepélyesen fogadta. A Preie Fresse kamcsatkai tudósítója jelenti, hogy Trockij az ünnepélyre tiszta inget vett föl s hogy Kun kormányzásán érzett örömét kellően jelképezze, kunkormányait fodrásszal süttette ki.

CITY DROGÉRIA
Budapest, IV., Eskü-út 5. sz.
Kozmetikai különlegességek, droguák, kötszerek, gummiáruk. Fürdőhelyekre és vidékre szétküldés naponta.

ZoZó krém, szappan, puder, sampon, Eau de Cologne a legjobb toilletteszerek. Kaphatók mindenütt!
Készíti: HUNNIA-GYÓGYTÁR, Budapest, Erzsébet-körút 56. sz.

Kalap nélkül

Doktor Praktikus Adolf, távoli barátom, berontott a szerkesztőségbe és megállt az asztalom előtt, anélkül, hogy leemelte volna a kalapját.

— Szerkesztő úr, — mondta némi habozás után — tudja, miért nem emelem le ön előtt a kalapom?

— Fogalmam sincs róla.

— Mert nincs is rajtam kalap! Kalap nélkül jöttem — szólt Praktikus Adolf diadalmasan.

— Valóban! És miért tette ezt?

— Mert sokkal célszerűbbnek tartom a kalap nélkül való járást. Erre többféle okom is van. Akarja hallani őket?

— Nem.

— Akkor figyeljen ide!

1. Elsősorban is egészségesebb. Ha ön olvasta „Az emberi haj, fej és arcbőr egészségtana" című munkát, akkor bizonyosan tudja, hogy a levegő jó hatással van az emberi haj, fej és arcbőr erősödésére. Amire manapság igen nagy szükség van. Tehát kalap nélkül erősödik a fej, haj, illetve arcbőr.

2. Kalap nélkül könnyebb és kényelmesebb járni.

3. Továbbá az ember nem veszitheti el a kalapját, mert otthon van a szekrényben.

4. Mivel a kalap otthon van a szekrényben, nem is romlik, ezáltal a takarékossági szempont is őrült diadalt arat.

5. Ugyancsak a takarékossági elv diadalát jelenti, hogy kávéházban, moziban, színházban nem kell fizetni a kalapért ruhatári díjat, ami tetemes pénzösszeg megspórolását jelenti.

6. És végül a legmegbecsülhetetlenebb előnye a kalap nélkül való járásnak...

— Vagyis?

— Találja ki, szerkesztő úr!

— Ne csigázzon, Praktikus doktor! Mondja meg gyorsan!

— Az a megbecsülhetetlen előnye van a kalap nélkül való járásnak, — szólt Praktikus Adolf, közelebb hajolva, miközben hangja suttogóvá vált, nehogy más is meghallhassa a fontos titkot — hogy kalap nélkül úgy kávéházból, mint vendéglőből könnyebb bliccelni, azaz fizetés nélkül kilógni...

Praktikus Adolf büszkén, fölemelt fejjel, diadalmas mosollyal nézett maga körül.

— Nos, mit tetszik szólni az érveimhez?

— Mit mondjak? Kalapot emelek az érvei előtt. Csak egy kérdés homályos még előttem!

— Azaz?

— Azaz, ha az embernek nincs kalapja, mit akaszt föl a fogasra helyette?

Praktikus Adolf hirtelen a fejéhez kapott.

— Igaz, dadogta szemlesütve, zavartan — erre még nem is gondoltam. De gondolkozni fogok róla.

És miközben szórakozottan lekapta a fogasról a kalapomat, elrohant, hogy tovább gondolkozzék a probléma megoldásán.

Gosztonyi Ádám

A tihanyi visszhangnál

Én. — Kik ma a hatalomra számítók?
A visszhang. — ...*ámítók.*
Én. — Mit szól az osztrák az ellenbojkott elrendeléséhez?
A visszhang. — ...*éhez.*
Én. — Ki bánja meg, hogy Lenin az oroszok elvakult ura?
A visszhang. — ...*a kultura.*
Én. — Elért-e a szovjet a végéhez, ha Európa talpra áll a lengyelért?
A visszhang. — ...*elért.*
Én. — Nemzetközi érték a bikacsek?
A visszhang. — ...*a csekk.*
Én. — Megcsal-e kereskedőnk, a Kohn Tihamér?
A visszhang. — ...*ha mér.*
Én. — Magyar földön maradhat-e egy galiciai pónem?
A visszhang. — ...*ó nem!*

Kedves Borsszem Jankó!

Nálunk az elemi iskola udvarán van a mészárszék épülete. Év végén lefényképezték a nebulókat a tanitóikkal együtt. Mikor a kép elkészült, ez az épületes reklám volt látható rajta:

„Növendék marhahús kimérése"

Ugyanis a tanitók a mészárszék előtt állitották föl a növendékeket.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kéziratokat és rajzokat nem küld vissza a szerkesztőség.

A Borsszem Jankó jelen számát julius 27-én zártuk le. — **József.** Speciális számunk kimeritette ezt a humorforrást. — **Sz. S.** Csak nem képzeli, hogy doronggal támadunk poloskára! Legjobb irtószer: az értelmes, müvelt publikum közönye. Abból pedig jut nekik bőven. 2. Jönni fog. — **Z. M.** Egyelőre elég volt belőle. Sajnos, éppen az érdekeltek nem értik. Ne értsen félre: a tulsó oldalon nagyon is. — **Xer.** Jóvátételi bizottság = lóvátételi bizottság? Lehet; mindenesetre bevárjuk. Ha aztán majd mindnyájan lovak leszünk, nyeritünk önnek is egy bájosat. — **Fpsz.** Sok elmésséggel irta meg. A vastagabbját házilag cenzuráztuk. Az eredetit félretettük. — **T. J.** A fölületes ujságirás ellen bizony még a cenzura sem orvosság. — **aa.** Eltalálta: borizű. — **G. H. B.** Sajnos, komoly az alaphangja. — **Pogány.** Rossz téma lapos földolgozásban. Az apróságok sem jobbak, csak a „Szórakozás"-ban van egy csöpp ötlet. Úgy látszik, még sokat kell az asztalfiókja részére termelnie. — **Cirkusz.** A mutatványt nem használhatjuk. Talán ha valami más zsáner akadna... — *Több levélről a jövő számban.*

BRILLIÁNST és gyöngyöt karátját 24.000 K-ig
ARANYAT és platinát grammját 28—290 K-ig
mindenkinél magasabb áron vesz: VÁGÓ Népszinház-utca 7.
Hivásra házhoz jövök! Telefon József 42-20.

La Sphinx qua rit... Eau de Toilette és az elökelő világ szépitőszerei
Poudre du Perle
Készíti: SPHINX MŰVEK. Mindenütt kapható!

Képrejtvény

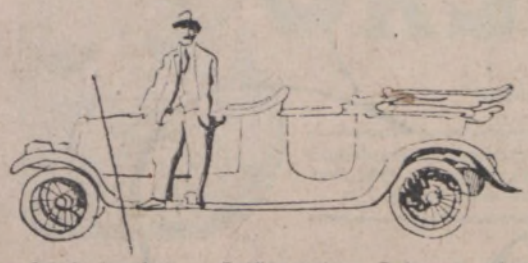

A megfejtés jutalma a *Seiffensteiner Salamon adomái* című könyv. A *Borsszem Jankó* 2739. (30.) számában közölt képrejtvény megfejtése:

Kibontakozás

A megfejtők számát és a nyertes nevét a *jövő számban* közöljük. A julius 18-iki számban megjelent talány helyes megfejtését *(„Ébredő magyar")* 169-en küldték be; nyertes *Doctor* László *(Budapest,* Krisztina-körút 73.) lett.

Szerkesztik: **Molnár Jenő és Bér Dezső**
A szerkesztésért felelős: **Dr. Molnár Jenő**
Kiadótulajdonos: **Borsszem Jankó lapkiadó r.-t.**
Igazgató: **Vadász Henrik**

A Magyar Leszámitoló és Pénzváltó Bank alaptőkéjét 90 millió koronáról 140 millió koronára emelte föl. Az új részvények egy részére a régi részvényeseknek háromra egy arányban a 660 korona árfolyamon elővételi jog biztosittatott, mig a fennmaradó rész a külföldiekkel létesitett megállapodás céljaira tartatott fenn. Az elővételi jog julius hó 26-tól 31-ig gyakorolható.

A Magyar Forgalmi Bank Részvénytársaság alaptőkéjét 25 millió koronáról 40 millió koronára emelte föl. A közgyülés fölhatalmazása alapján az igazgatóság a részvényeket, csekély kivétellel, külföldön helyezi el.

A Belvárosi Takarékpénztár Részvénytársaság a legutóbb elhatározott tőkeemelést most viszi keresztül. Az új részvények — amelyek az 1920. évi nyereségben részesednek — 2:1 arányban, külön kamat- és költségmegtérités nélkül 650 koronás árfolyamon engedtetnek át a részvényeseknek.

Neuschlosz-féle Nasici Tanningyár és Gőzfürész Részvénytársaság. Az igazgatóság megtartott ülésében elhatározta, hogy az augusztus hó 2-ára egybehivandó rendkivüli közgyülésnek inditványozni fogja a társaság alaptőkéjének 25,000 darab uj részvény kibocsátása útján való fölemelését, valamint a részvények névértékének 1000 koronára való fölbélyegzését.

Tátraháza szanatórium tüdőbetegeknek a Magas-Tátrában. Magyar szakorvos vezetése alatt. Napi penzió (hizó-kúrával) **60 cseh korona. Felvilágositást** (útlevél, beutazási engedély ügyében is) **170—65 telefonszám alatt (VI. ker., Mozsár-utca 9. szám, I. emelet 3).**

A KERTMOZI
(Városligeti fasor és Aréna-út sarkán)
a legkellemesebb nyári szórakozóhely.
Minden héten elsőrangú új műsor.

Brilliáns ékszert, aranyat, ezüstöt legmagasabb napi árban **veszek.**
Hartenstein ékszerész, Rákóczi-út 9. (Pannonia mellett.)

Fájós lábakra készit cipőket
GERŐ ADOLF FIA, Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 4.

Aranyat, platinát a legmagasabb árban **veszek.** **BRILLIANSÉRT** mindenkinél magasabb árat **fizetek.**
SPANN ékszerész, **Wesselényi-utca 6.**

REMÉNYI MIHÁLY a Magyar Nemzeti Zeneakadémia házi hangszerkészitőjének
hegedűkészitési műterme
Budapest, VI., Király-utca 58/b
Saját készitményü mesterhegedük, valamint régi francia, német stb. mesterhegedük nagy raktára. Quinttiszta hangversenyhúrok. **Árjegyzék díjtalan.**

Brillánst aranyat, ezüstöt, ékszert legmagasabb napi árban veszek. **Schiller,** Kecskeméti-u. 11.

Veszünk viselt férfiruhákat és cipőt
POPPER és ANGELUSZ, Petőfi-utca 7. Telefon 94-49

Legolcsóbb szórakozás!
A BORSSZEM JANKÓ
híres régi évfolyamai megrendelhetők a kiadóhivatalban

Az 1914. évf.	**60**	korona
„ 1915. „	**60**	„
„ 1916. „	**80**	„
„ 1917. „	**100**	„
„ 1918. „	**100**	„
„ 1919. „	**120**	„

STERNBERG hangszergyár Rákóczi-út 60
Az összes hangszerek békeidőbeli választékban!

Bolsevista kacsák

— Papa, ez az a kis kacsa, amelyik Lengyelországba készül?
— Dehogy, kisfiam! Minek menne Lengyelországba, hisz onnét jön most a legtöbb kacsa.

Bajusz és hajnövesztő Fixelixir
rövid idő alatt dús hajat, bajuszt és szakált növeszt, ára 2.- korona. Kizárólag szétküldi:

Dohányillatosító
és aroma „Floriform" szivarka- és pipadohánynak 100 gramm dohányhoz 15 kor., egy kilóhoz 40 kor. Kapható minden dohánytőzsdében és

Török József gyógyszertár, Budapest, VI., Király-utca 12.

Aranyat brilliánst, platinát mindenkinél magasabb áron vesz **Spitzer Marcell** ékszerész, VII., Csányi-utca 2. szám. (Klauzál-tér sarok.)

Vásárolok brilliánst, gyöngyöt, aranyat, platinát és ezüstöt **horribilis áron** SINGER ékszerész Rottenbiller-utca 24.

Szőnyegeket régi rongyosokat is, a legmagasabb árakon vesz vagy cserél TUDUK TIVADAR szőnyegjavító és tisztítótelepe, VI., Dalnok-utca 12/a. Telefon 46—68. Meghívásra házhoz jön.

Aranyat, brilliánst, platinát legmagasabb áron vesz: POLGÁR ékszerész, VI., Teréz-körút 2.

Brilliánsokat Kornhäuser Arnold gyöngyöt, aranyat, platinát, ezüstöt veszek a legmagasabb áron: Budapest, VII., Wesselényi-utca 8. szám. Pontos címre tessék ügyelni!

ZSOLDOS Tanintézet
előkészit magánvizsgákra
VII., Dohány-utca 84 ≡ Telefon J. 124-47

Ridikült átalakit, javit, hozott anyagból legújabb divat szerint készit
Statter és Biedermann bőrdiszműárukészitők Damjanich-utca 46. — Nagy raktár kész árukban.

Művészies képkeretek Kézimunkák szakszerű keretezése Váradi Bélá-nál, Budapest, Andrássy-út 43.

Brilliánsokat és aranyat legmagasabb árban vesz: SINGER, Teréz-körút 8. Telefon 5—80.

Külföldi művészeti olajfestékek nagy választékban kaphatók
Teréz-körút 33. Telefon 131—58. **BRAUN ÁRMIN** Rottenbiller-u. 37. József 26—55. sz.

Brilliánsokat gyöngyöket, régiséget és ékszereket bárkinél drágábban vesz SZÉKELY EMIL ékszerüzlete, Budapest, Király-utca 51. Teréz-templommal szemben.
Címre tessék figyelni. Telefon: József 105-35.

A Pesti Lloyd-társulat nyomdája, Budapest, Mária Valéria-utca 12. (Nyomdaigazgató MÁRKUS PÁL.)